

er udnyttet ved bekendtgørelse nr. 280 af 23. april 2003, hvorefter pligten som hovedregel ikke gælder indsatte, der udstår fængselsstraf på 4 måneder og derunder.

4.2. Justitsministeriets overvejelser

Som det fremgår ovenfor, jf. pkt. 4.1, har tilsynsmyndigheden efter de gældende regler en ubetinget pligt til at udarbejde handleplaner for alle betinget dømte og prøveløsladte, der er undergivet tilsyn.

Behovet for støtte og vejledning er imidlertid beskeden i forhold til en række prøveløsladte og betinget dømte, der har gode sociale og personlige forhold. Dette må for eksempel antages at være tilfældet inden for gruppen af personer, der for spirituskørsel er idømt en betinget dom med vilkår om struktureret, kontrolleret alkoholistbehandling, og hvor behovet for social og personlig bistand tilgodeses i forbindelse med alkoholistbehandlingen. Også blandt gruppen af betinget dømte med vilkår om samfundstjeneste vil der være personer med gode sociale og personlige forhold, hvor behovet for støtte og vejledning er begrænset.

For så vidt angår prøveløsladte kan der tilsvarende tænkes tilfælde, hvor den prøveløsladtes forhold er så gode, at der på baggrund af en konkret vurdering ikke findes at være behov for støtte og vejledning, således at tilsynet primært vil have et kontrolmæssigt formål.

Efter Justitsministeriets opfattelse vil det således i visse tilfælde være ubetænkeligt, at der ikke udarbejdes en plan for tilsynsperioden og tiden derefter.

Herudover vil en mulighed for at begrænse tilsynsmyndighedens pligt til at udarbejde handleplaner for visse prøveløsladte og betinget dømte sikre, at ressourcerne i videst muligt omfang anvendes over for de personer, der har det største behov for støtte og vejledning.

Det foreslås derfor, at der i § 82 i straffuldbyrdsloven indsættes et nyt stykke, der bemyndiger ju-

stitsministeren til at fastsætte regler, hvorved pligten til at udarbejde handleplaner for prøveløsladte kan begrænses, hvis den pågældende ikke skønnes at have behov for bistand med hensyn til beskæftigelsesmæssige, sociale og personlige forhold med henblik på at forbedre mulighederne for at leve en kriminalitetsfri tilværelse.

Det foreslås endvidere, at der i straffuldbyrdslovens § 95 indsættes en tilsvarende bemyndigelsesbestemmelse for så vidt angår betinget dømte.

Der henvises til lovforslagets § 2, nr. 4 og 5 (§ 82, stk. 3 og § 95, stk. 3).

5. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser mv.

De foreslåede strafskærpelser vedrørende videreoverdragelse eller besiddelse med henblik på videreoverdragelse af euforiserende stoffer i fest- og restaurationsmiljøet vil medføre en vis forøgelse af strafmassen og vil således medføre et øget behov for pladser i kriminalforsorgens institutioner. Det forventede behov for yderligere fængselspladser som følge af strafskærpelserne vil være på i størrelsesordenen 5 pladser på årsbasis. De fængselspladser, som er nødvendige til at håndtere den øgede strafmasse, vil blive etableret som led i opfølgningen på finanslovsaftalerne for 2004.

Forslaget om, at det bliver muligt at anvende straffcelle som disciplinærstraf, hvis den indsatte nægter af afgive urinprøve, vil medføre et øget behov for straffceller i fængslerne. Som led i finanslovsaftalerne for 2004 bliver der i fængslerne etableret 25 straffceller, som bl.a. vil gøre det muligt at håndtere det øgede behov herfor som følge af dette lovforslag.

Lovforslaget har ikke økonomiske eller administrative konsekvenser for kommunerne.

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser og indeholder ikke EU-retlige aspekter.

	Positive konsekvenser/ mindre udgifter	Negative konsekvenser/ Merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Ingen af betydning	Udgifter til i størrelsesordenen 5 fængselspladser samt et antal straffceller
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Ingen EU-retlige aspekter	